

tisk vurderer, at de er i stand til at opfylde kravet.

Der må man sige, at der, hvor hr. Morten Østergaard går galt i byen, er, at danske familier, der vælger, at den ene ægtefælle er hjemmegående, vælger jo så også at leve af én indkomst. Derfor er det jo paradoksalt, at både den ene og den anden ægtefælle kan modtage kontanthjælp uden i realiteten at stå til rådighed, fordi man har truffet den beslutning, at man ikke skal arbejde. Det er en beslutning, som den enkelte familie selv må træffe, men det er jo ikke noget, samfundet skal finansiere.

Kl. 20:18

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til beskæftigelsesministeren. Vi går i gang med ordførerrækken. Den første er Venstres ordfører, hr. Erling Bonnesen.

Kl. 20:18

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak. Vi har behov for alle på arbejdsmarkedet uanset baggrund. Man kan sige det sådan meget kort: Det gælder sådan set bare om at komme i gang. Når man er en aktiv del af arbejdsmarkedet, er man også en aktiv del af samfundet. Det giver selvværd og identitetsfølelse at være en aktiv del af samfundet.

Jeg glæder mig over, at regeringen – som vi netop lige har hørt det – igen er på vej med endnu et tiltag for også i den her situation at hjælpe selvforsørgende med at få et tilbud om job. Det er så også det, jeg hører fra forslagsstillerne at der faktisk er efterspørgsel efter, så det må vi forvente, at man er glad for.

Herudover vil jeg også pege på, at 300-timersreglen – vi skal så snart sige 450-timersreglen – er vigtig. Ingen lovgivning har faktisk været så effektiv for at få folk til at tage aktivt del i arbejdsmarkedet, som disse regler har. Når der nu bliver spurgt efter det her, må vi også kunne forvente, at der er enighed om, at det er nogle gode værktøjer, der her er taget i anvendelse. Vi kunne så måske også forvente støtte og opbakning til det. 450-timersreglen, som den snart hedder, er netop en løftestang til lige præcis at hjælpe med at få øget motivation til at gå fra arbejdsløshed og over i beskæftigelse. Vi kan også konstatere og glæde os over, at det rent faktisk har hjulpet.

Skærpselsen af reglen dér gælder begge ægtefæller og kan også hjælpe kvinder ud på arbejdsmarkedet, også kvinder med anden etnisk baggrund, som måske har svært ved at overtale

manden på hjemmebanen til at skulle bryde med de gamle vante normer, og som så selv kan tage aktivt del i arbejdsmarkedet. Der har man netop ad denne vej fået nogle argumenter for det.

En rapport fra Anvendt KommunalForskning har også vist, at nogle indvandrerkvinder netop har kunnet bruge reglerne om 300-timersreglen – nu snart 450-timersreglen – præcis til at argumentere på hjemmebanen for, at det ville være godt at komme ud på arbejdsmarkedet og så at sige blive en del af samfundet. Reglen har dermed virket.

Sluttelig om det konkrete: Kommunerne har allerede i dag en mulighed for at give aktiverende tilbud til personer, der ikke er under offentlig forsørgelse, men som er uden for arbejdsmarkedet. Som ministeren netop har redegjort for i sin tale, er det allerede et fokusområde for regeringen, og jeg kan forstå, at man nu i øjeblikket arbejder på en lov, der også vil give kommunerne pligt til at give aktiverende tilbud til mennesker uden for arbejdsmarkedet. Det er et tiltag, som netop kombineret med både 300-timers- og 450-timersreglen vil kunne forbedre mulighederne for at få alle i arbejde, ikke mindst nydanske kvinder.

På den baggrund er der ingen grund til – og det kan Venstre derfor heller ikke – at støtte det foreliggende beslutningsforslag.

Kl. 20:21

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Den næste er fru Anne-Marie Meldgaard som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 20:21

(Ordfører)

Anne-Marie Meldgaard (S):

Socialdemokraterne hilser det her beslutningsforslag meget velkomment. Det kunne faktisk godt være os selv, der havde fremsat det. Vi er meget enige i, at det er afgørende for et godt liv, at man har en tilknytning til arbejdsmarkedet, også selv om man ikke sådan lige umiddelbart er i stand til at træde ud på arbejdsmarkedet.

Som det er de fleste bekendt, bygger store dele af den socialdemokratiske arbejdsmarkeds politik netop på et ønske om, at alle skal i beskæftigelse. Det er noget af det, som vi ser som helt afgørende for, at vores samfund kan vokse og bevæge sig fremad. Det er også helt afgørende for, at et menneske kan vokse og bevæge sig fremad. Vi mener ikke, at et arbejde bare skal være et tilbud. Det skal også være en ret.